

По чему је неко велики државник? Ма колико било чудно, филозофи, историчари, а још мање политичари, на то питање немају одговора. И ту се обично призива поређење са великим умјетницима: имају неког демона у себи, тј. нешто што ни они не знају шта је. подједнако су ријетки, једни и други. Познаваоци скоро једногласно сматрају Бизмарка највећим државником модерног времена. Углавном се слажу и да је Де Гол највећи државник двадесетог вијека. Већ по овоме што је до сада урадио (и како је урадио) извјесно је да је Путин доминантна политичка фигура двадесет првог вијека

Има само једна процјена из моје новинарске каријере на коју сам поносан. Није прошло ни неколико недјеља од кад се појавио у политичком животу Русије, у јесен 1999. године, а ја сам написао да је Владимир Путин изузетан човјек. Како сам знао? По начину на који је дочекан у западним медијима. Одмах су се појавили едиторијалисти и експерти који су почели жестоко да га нападају – прије него је ишта урадио. Знајући да су ови људи директно везани за креаторе западне империјалне политике из деведесетих година, процијенио сам да западне тајне службе знају о коме се ради, што ће рећи да се ради о некоме ко није купљен и ко је спреман да се супротстави њиховој политици у Русији. Кад су услиједили чеченски атентати у самој Москви, којима је циљ био да спријече ову промјену у Русији која је била на кољенима, и када је Путин показао да неће устукнути, више сумње нијесам имао.

Наравно, нијесам знао да се на свјетској сцени појављује државник какав се рађа једном у вијеку, али ето, препознао сам прве тонове.

Од тада до данас уживам посматрајући рад Мајстора. Велики државник је исто таква тајна као велики умјетник: ради нешто што свако одмах препознаје као изузетно, али нико не разумије како му полази за руком да уради то што нико други не може. А кад он то уради, све изгледа лако и једноставно.

И ово, већ у пољу мистике: изгледа као да му околности иду на руку, као да има среће, воли га његово вријеме. Јер политичари се највише жале на неповољне околности, стално их историја изненађује и изневјерава, они су управо смислили нешто врло паметно, али ето, деси се ово и оно, и не може се. Са великим државницима је правило: историја их не изненађује, напротив, изгледа као да они знају куда ће она сјутра проћи и чекају је тачно гдје треба, као да имају уговорен састанак. Тако да кад после гледате шта су урадили, чини вам се да је то било лако, малтене се само тако удесило. (...)

Де Гол је био великан без дјела достојног њега. Нико као он није осјећао реалност "хладног рата". Нико, али баш ниједан мислилац, није схватио тако непогрешиво као Де Гол суштину Совјетског Савеза и Сједињених Држава, њиховог односа снага кад се свијет вртио око њих.

Владимир Путин и завера медиокритетa

Пише: Станко Церовић

среда, 31 децембар 2014 11:15

